

A tékozló fiú 3: Az idősebb fiú

2023. január 22.

"Az idősebb fiú pedig a mezőn volt, és amikor hazajövet közeledett a házhoz, hallotta a zenét és a táncot. Előhívott egy szolgát, és megtudakolta tőle, hogy mi történik itt. Mire a szolga így felelt: A testvéred jött meg, és apád levágatta a házhoz borjút, mivel egészségesen visszakarta őt. Ekkor az megharagudott, és nem akart bemenni. De az apja kijött, és kérte. Ő azonban ezt mondta az apjának: Látod, hány esztendeje szolgállok neked, soha nem szegtem meg parancsodat, és te sohasem adtál nekem még egy kecskegidát sem, hogy mulathassak barátaimmal. Amikor pedig megjött ez a fiad, aki parázna nőkkel tékozlott el vagyonedat, levágattad neki a házhoz borjút. Ő azonban ezt mondta neki: Fiam, te mindig velem vagy, és mindenem a tied. Vigadj és örülnöd kellene, hogy ez a te testvéred meghalt és feltámadott, elveszett és megtaláltatott."

Lukács 15,25-32

Kedves Gyerekek! A mai alkalommal befejezzük a Lukács evangéliuma 15. részének tanulmányozását. Itt volt szó az elveszett juhról, drachmáról és végül az elveszett fiúról. Ne felejtsetek el, hogy kihez beszél az Úr Jézus: a bűnösöknek, vámszedőknek ill. a farizeusoknak. Ők jónak képzelik magukat, és a saját cselekedeteikben bíznak. A tékozló fiú példázatának utolsó részében magukra ismerhetnek, hiszen itt az idősebb fiúról van szó. Ő közel van az atyjához fizikailag, de sokkal elveszettebb állapotban van, mint a fiatalabb fiú.

Mit tudunk meg az idősebb fiúról az igéből? Az első, ami kiderül róla, hogy **ő otthon maradt**. A helyén maradt, az atya mellett, a szülői házban. Ott maradt akkor is, amikor a fiatalabb testvér, az öccse elment otthonról. Aztán kiderül róla, hogy abban sem követi az öccse példáját, hogy italozott volna, vagy mulatozott volna. Józan életet élt. Pedig, ez is kiderül a szövegből, időnként neki is kedve lett volna arra, hogy kicsit összejöjjön a barátaival, vigyázott a közös vagyonra, ami a családé, így az övé is volt.

Amikor a tékozló testvér hazafelé jön, és hazaért, akkor ő, az idősebb éppen a mezőről jön. Most is dolgozott. **Szorgalmas és becsületes életet élt**. Olyan valaki lehetett ez az idősebb testvér, akire bármit rábízhattak, azt tisztességesen és jó minőségben végezte el, rendes ember volt. Maga is ezt gondolta saját magáról.

Még azt is megtudjuk róla - s nyilván így is volt, hiszen az apa nem tiltakozik – hogy mindig betartott minden szabályt. Ezt mondja az apjának: te tudod apám, hogy minden parancsodat megtettem. Nem mondtam neked ellent sosem. Nem szól rá semmit sem, amikor a fia ezt mondja.

Feltétlenül engedelmes gyermek volt, ami már Jézus korában sem volt olyan általános. Mégis, amit még megtudunk róla, bizonyossá tehet minket, hogy ez a történet valójában két elveszett fiúról szól, és nem csupán egyről.

Jézus Krisztus szerint viszont több súlyos bűne is volt az otthonmaradt fiúnak.

Kiderül erről a fiúról, hogy **egyáltalán nem örül annak, hogy tékozló öccse hazajött**. Ráadásul az apja ilyen jelzőket használ, hogy meghalt és feltámadott. Elveszett és megtaláltatott. Vagyis a helyére került. Örvendjünk és vigadjunk!

Ez az idősebb fiú sem örülni nem akar, sem vigadni nem akar. Még bemenni sem akar a házba. Egy asztalhoz ülni azzal, aki hazatért rongyosan, eltékozlva a vagyon egy részét. Miért örüljön, és miért örvendezzen? **Megharagszik az idősebb fiú, és megsértődik**.

Új a ruha a másik fiún, szól a zene, levágták a házhoz borjút, s mindezt a tékozló öccse kedvéért. Nem megyek be - mondja a másik fiú. A fő bűn az volt ebben az egészben, hogy az atya visszafogadta a kisebbik fiút, **az idősebb fiú pedig nem volt hajlandó megbocsátani és visszafogadni**.

Amikor azt mondja az apa: "Az öcséd jött meg." Akkor ő így válaszol: apám, a te fiad jött meg, nekem nem a testvérem többé. Nekem még egy kecskegidát sem engedtlél levágni, hogy a barátaimmal vigadjak, ő meg a házhoz borjút is megkapta. Nem megyek be. Nem volt hajlandó testvérenek elfogadni a visszatért öccsét.

Aztán kiderül erről az idősebb fiúról az is, hogy nem csak a testvérét nem szerette, de az apját sem szerette igazán. Nem tudott együtt örülni vele, amikor a másik fiú hazajött. Nem osztozik az apa örömeiben.

Semmi igazság nem volt abban, amit ez az idősebb fiú mondott? Dehogynem. Ő tényleg otthon maradt. Ő valóban nem tékozlott el a vagyon ráeső részét. Sőt éjt nappallá téve dolgozott, gyűjtött. Joggal esett neki rosszul? Bizonyos értelemben igen. De hát nem akart kiengesztelődni. **Nem akart megbocsátani**.

A harmadik, ami kiderül ebből a részből, hogy az idősebb fiú nyílt lázadásba megy át. Beszélgetnek az apjával, és **nyíltan lázad az apja ellen**. Nem megy be a házba, ezért az apa megy ki hozzá, és kérleli. De hiába sorakoztatja az érveit, mondja egyiket a másik után. Hiába próbál a fia szívére beszélni, ennek a fiúnak a szíve, az indulata nem enyhül.

Ki is van messzebb az apától, az atyai háztól? Az, aki elment, becsapta az ajtót, vagy csendben betette? Messze ment, eltékozlott a vagyont, egészen a disznók vályújáig jut. Aztán megfordul és visszamegy. Belátja a bűnét, és bocsánatot kér. Vagy az idősebbik fiú?

Olyan megdöbbentő az, hogy a kisebbik fiút, a tékozlót az apa hagyja elmenni. Kikéri a vagyon ráeső részét, s az apa nem mond semmit. És mégsem kérleli. Hagyja elmenni. Ennek az idősebb fiúnak pedig utánamegy. Kimegy hozzá, és kérleli. Érvel, próbál hatni rá, de **a fiú szíve szeretetlen és hideg marad**.

Pál azt mondja a korinthusi levélben (1Kor 13), a szeretet himnuszában: **"Ha szeretet nincsen bennem, semmi vagyok."**

S mit mond minderre az apa? Már a megszólítás is olyan megdöbbentő. Hogyan kezdi? Fiam! Neki most is a fia. Egyszerűen azért, mert szereti. Mit mond? **"Fiam, te mindenkor velem vagy, és mindenem a tied."** Fiam, mi egyek vagyunk. Semmi nem változott. Ugyanúgy szeretem az öcsédet, mint téged. Nincs köztetek különbség. Egyformán szeretlek: őt is, pedig elment, téged is, pedig itthon vagy.

Ez a történet is, ez a példázat is, mint annyi más Istenről és az emberről szól. Van, aki egy életen át tékozlja az életét, s aztán vagy visszafordul Istenhez, vagy pedig marad ott a disznók vályújánál, s úgy vész el. Van, aki pedig látszólag rendes, dolgozó és tisztességes életet él. Jó vallásos ember. Újra és újra jár templomba. **De lehet, hogy belül a szívében, a szívében még talán távolabb vagyunk az Istentől, mint a tékozló. Így nem közeledhetünk Istenhez!**

Az ige azt mondja:

„Ha azt mondjuk, hogy nincsen bűn mi bennünk, magunkat csaljuk meg és igazság nincsen mi bennünk. Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól. Ha azt mondjuk, hogy nem vétkeztünk, hazugá tesszük őt, és az ő ígéje nincsen mi bennünk.”

1. János 1:8-10.

Kedves Gyerekek! Istenhez csak bűnbánattal, megalázkodva mehetünk. Ebben példát vehetünk az ifjabbik fiútól. Óvakodjatok attól, hogy olyanok legyetek, mint az idősebbik fiú: az Atya felé keményszívűek és szeretetlenek. Isten ígéje ma is igaz: **"Mert azért jött az embernek Fia, hogy megkeresse és megtartsa, ami elveszett."**

Így várja az Úr mindazokat, akik megtérnek Hozzá!

Amen

Uherkovich Zoltán 2023. január 23.